

Dry Ground and Water in the Middle

"וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֶּשֶׁה" (שמות יד: כב) - אִם בַּיָּם לָמָּה בַּיַּבֶּשֶׁה? אִם בַּיַּבֶּשֶׁה לָמָּה בַּיָּם? וְאִם בַּיַּבֶּשֶׁה לָמָּה בְּתוֹךְ הַיָּם? אֵלָּא מִכַּאן אֵתָּה לָמַד שֶׁלֹּא נִקְרַע לָהֶם עַד שֶׁבָּאוּ לְתוֹכוֹ עַד חֹטְמֹן וְאַחֲרָיו כִּדְּרֵשׁ רַבִּי נְהוֹרַאי: הִיתָה בֵּת יִשְׂרָאֵל עוֹבְרֶת בַּיָּם וּבְנֵהּ בִּיָּדָהּ וּבֹכָהּ, וּפּוֹשְׁטֶת יָדָהּ וְנוֹטְלֶת תַּפּוּחַ אוֹ רִמּוֹן מִתּוֹךְ הַיָּם וְנוֹתֶנֶת לוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: "וַיִּלְכִּיכֶם בְּתַהֲמוֹת כַּמְדָּבָר" (תהלים קו: ט). מָה בַּמְדָּבָר לֹא חָסְרוּ כְּלוּם, הוּא שֶׁמֶשֶׁה אָמַר לָהֶם: "זֶה אֶרְבָּעִים שָׁנָה ה' אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ לֹא חָסְרָתְּ דָּבָר" (דְּבָרִים ב: ז).

Rabbi Nehorai taught: a Hebrew woman crossing the sea with her crying child could reach out and take an apple or a pomegranate from the middle of the sea and give it to him, as it says: *He led them through the depths as though through the wilderness* (Psalm 106:9). Just as in the wilderness they lacked nothing, so in the depths they lacked nothing; as Moses would say to them: *These forty years the Lord your God was with you and you lacked nothing* (Deut. 2:7). (Exodus Rabbah 21:10)

"אלו קרע לנו את הים ולא העבירנו בתוכו בחרבה- דיינו!"

פְּשׁוּט יֵשׁ לוֹמַר כִּי הִיא צָרִיךְ לְהִיּוֹת טֵיט עַל כָּל פְּנִים. אֲךָ יֵשׁ לוֹמַר כִּי כְּתִיב: "וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֶּשֶׁה" (שמות יד: כב). כִּי זֶה עֵיכֹר הַפֶּלֶא מֶה שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ תוֹךְ הַיָּם מִמֶּשׁ וְהָיָה לָהֶם יַבֶּשֶׁה. כִּי אִם מְסוּלָק מִבְּחִינַת יָם אֵין זֶה פֶּלֶא כָּל כָּךְ כִּי בִּיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת מֵיָם יַבֶּשֶׁה. אֲבָל לְחִיבַת יִשְׂרָאֵל עָשָׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁגַּם שִׂיחָהּ בְּחִינַת יָם מִמֶּשׁ. מִכָּל מְקוֹם יְהִיָּה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל יַבֶּשֶׁה.

If he had split the sea for us but not brought us through it on dry ground—it would have been enough, *dayyeinu!*

At the very least the ground should have been muddy! But the Torah says that *the people of Israel came into the middle of the sea on dry ground* (Exodus 14:22). And this is the essence of the wonder: that Israel walked into the actual sea—but for them, it was dry ground. If it had ceased to actually be the sea, it wouldn't have been such a wonder; for the blessed Holy One could certainly turn water into dry ground. But out of love for Israel the blessed Holy One made it so that while it was still sea, it was also dry ground for Israel. (Sefat Emet, Rabbi Yehudah Aryeh Leib Alter, Passover, 1871)